

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre 6 frt.
Félévre 3 „
Negyedévre 1 frt 50 kr.

Bérmentelen levelek csak
ismert kezektől fogadhat-
nak el.

Észiratók nem adtnak
vissza.

Egyes szám ára 20 kr.

A nyilttérben minden gar-
mond sor díja 20 kr.

ZEMPLÉN.

Társadalmi és szépirodalmi hetilap.

(Megjelenik minden vasárnapon.)

HIRDETÉSI DÍJ:

Minden egyes szó után
100 szóig 2 kr.
Azonfelül 1 kr.

Kiemelt, díszbetűs s kör-
zettel ellátott hirdeté-
nyekért térmérték szerint,
minden centimeter
után 3 kr. számítottatik.

Allandó hirdetéseknek
kedvezmény nyújtatik.

Hirdetést a „Zemplén”
nyomdájába küldendők.

Mi kísért.....?

Rövid hírek, de rettenetek.

Mintha csak a „saison morte” élénkíté-
sére gondolnának azok az újságírók, oly
iszonyu egymásutánban sorolják az öngyilkos-
ságot.

Ma egy fiatal tehetséges jogtudor és
költő esik kétségbe, nem bírja tovább a har-
czot keserü végzetével, — egyetlen nyomás
és az ifju szív megszünt dobogni; — holnap
ismét egy családapa veti magát a folyam
hajjai közé, hiszen ennek száguldó hullámai
nem állanak meg senki kedvéért sem, nem
mondják el a titkot, mit ezer és ezer feldult
kebel bizott reájuk... rohannak tovább,
hallgatnak és hűs ágyukban ezer életet, ezer
halált rejtenek.

Évekig küzd a tehetség, millió akadály-
okat gördit el a lángész, törhetlen biza-
lommal néz a jövő elé az optimista és..... a
tehetség elbukni kénytelen, a lángész el tör-
pül az elbizakodottsággal szemben, az opti-
mistából végül pessimista lesz,... egy pár
sor, mely meghiusult reményeket tolmácsol,
egy kis darabka hideg ólom... és az
egyenlőség üli diadalát.

Mintha csak felbomlani készülne az
egész társadalom.

Mintha csak maga felett látná lebegni
a végzetet, mely elől nincs kitérés, melylyel
sikra kell szállnia azon biztos tudatban, hogy
e harc csak leveretésével fog végződni,
mert alapjában korhad minden intézménye,
életereiben van megtámadva létfeltétele, már
pedig a halálítélet az marad, ha végre nem
is hajtják... a kegyelem nem szabadulást,
hanem csak végtelenre nyújtott küzdelmet
jelent.

Meg van támadva a társadalom minden

rétege és az öngyilkosok legiójában bizon-
vajmi kevés akad, kinek kezébe szerelmi bú,
vagy asszony hűtlensége nyomta volna a
gyilkoló fegyvert.

Komoly, tudományos, törekvő embe-
rek; ügyvédek, kereskedők, bírák, magán-
zók oly rettentő számban unják meg az élet
fáradalmait, hogy e jelenség, melyet az új-
donság hajhászó közönség egyszerűen tudomá-
súl vesz, nemcsak megszomorító, de való-
ban kétségbeejtő.

Nem csak az ásitás ragályos, az öngyilk-
kossági mania is roppant hamar terjed.

Ma még talán sokan meg nem értik azt,
mint lehetett ez vagy amaz olyan kislelkű,
hogy mindjárt elvesztve minden bátorságát,
öngyilkossá lett, önmaga vetett véget azon
életnek, melyet maga teremtett meg, de
mások tettek tönkre..... és holnap talán
már mindazok ugyanazt teszik.

Bátorság vezérli-e az öngyilkos kezét,
homály borul-e elméjére, a kétségbeesés
fosztja-e meg gondolkodási képességétől és
öntudatlanul hajtja-e végre az iszonyu tettet?
mind oly kérdések, melyekkel talán a psyc-
hológiának hivatása foglalkozni, mi ezuttal
e körjelenségnek okait magában a talajban,
a társadalomban, a megmetyelyezett
társadalomban keressük.

„Erkölcsei szabadság, ... polgá-
ri rabszolgaság anya és leány;...
álomban fogantatva, ébren születve!”

Minden csak látszat.

Ennek élünk mi ma; illúziókat táplálunk
és midőn az illúziók, az ábrándok helyére a
való lép.... ezzel együtt jár a kétségbe-
esés is.

Hiszen igaz, ha minden ember egyaránt
bölcs, egyaránt tehetséges, egyforma hajla-

mokkal megáldott lenne, .. nem volna akkor
szükség semmiféle összekötő kapocsra, mely
talán a látszólagos ellentéteket hozza össze
egymással.

Emberek teszik a társadalmat, ezektől
függ, hogy milyen legyen az.

Minden népnek olyan vezérei vannak,
milyeneket az megérdemel.

Nos akkor mi igazán szépen vagyunk,
mert azok, kik a mi sorsunkat intézik, visz-
szásan fogják fel hivatásukat, megbocsátják
a bűnt, a vétket dicsfényvel veszik körül s
mint a miveletlen földön a burján üti fel
magát, úgy lepi el a mi társadalmi életünket
is oly rákfene, mely gyógyíthatlan mindaddig,
mig azt gyökerestől ki nem irtjuk, vagyis
röviden szólva: az intézőknek kell elhullniok,
hogy az intézmény maradhasson.

Nem vezérli ez öngyilkost távolról sem
azon gondolat, hogyha majd kihült teteme
felett a sir bezárul, a világ csak szépet s jót
fog róla mondani!

Nem vezérli az eszme, bizonyára nem!

Pedig ha halála pillanatában még fen-
tudná dicsvágyát tartani, akkor mindeneset-
re ki lenne elégitve, ha máskor sohasem
volt.

Milyen derék emberré lesz ez vagy
amaz, mihelyt föbe lövi magát!

Mily lángész, mily jövőndő nagyság
veszett el egyikkel-másikkal, mihelyt föl-
akasztja magát!

Pedig itt járt köztünk elég ideig!

Kereste az elismerést szüntelen fárado-
zásáért, kereste a nyugalmat annyi kin után,
— csak hogy akkor még élt — az élő pedig
mindig tövis annak szemében, ki szintén
élni akar és vajmi kevés azon önzetlenek
száma, kik magukban ne vélnének több lét-

TÁRCZA.

Az élőhalott.

— Elbeszélés —

irta

Harrach Fridolin.

Hevesi Gábor honvéd-hadnagy a mult héten
helyeztetett át T... mezővárosba.

Gábor szép férfi volt, fekete göndör hajzat-
tal. Szép kék szeméből szelidség sugárzott. Karcsu
termetét szépen fedé a tisztí egyenruha. De a fi-
atal, alig huszonhat éves férfi szerföltötti sápadt
arczáról buskomorság, szomorúság volt olvasható.
Most is mint rendszeren korán kelt, hosszú léptek-
kel járt le s fel kis szobájában. Néha-néha keser-
vesen felsóhajtott s fejét karjára hajtva hosszan
elgondolkozott.

— Servus pajtás! Jó reggelt Gábor! szólt
a szobába betoppanva Gábor egyik kollegája, egy
vele egykoru, de vig természeténél fiatalabbnak
látszó hadnagy. Hogy vagy Gábor? Mi a ménykö,
de megváltoztál! Te nem vagy az a régi, kedélyes
Gábor, az a vig czimbora, aminőnek még az aka-
demiáról ismerlek. — Az a pár év, mely minket
egymástól távol tartott, egész változást idézett
elő nálad, te a megtestesült unalom vagy. Nos
mi a bajod!?

— Ne kérdezz Pista, ülj le és gyujts szivarra!

— Köszönöm! Apropos, Gábor! láttad már
Kövessy Mariskát a veled szemben lakó bájos

özvegyet. Te boldog kópé, az érdeklődik érted,
többször kérdezősködött utánad.

— Nem törődöm én semmivel, senkivel!

— Te nem törődöl Kövessy Mariskával, nem
törődöl városunk legszebb, legszemlemdusabb hől-
gyével; az egész város fiatalágának, az egész
tisztikar eszményképével? Tudod-e hogy mindenki
bomlik érte s te csak te nem törődöl vele, te
jégpánczél.

— Hagyd abba Pista, nem hat én rám többé
szépség, műveltség, rám nézve minden meg van
halva.

— Micsoda életunság ez? Ugy e beteg el-
sátnyult korunk fia vagy te is, mint a többi, kik
a legcsekélyebb kellemetlenség után így kiáltanak:
„Nem ér már nekem semmit az élet, unalom az
nekem, szeretnék meghalni!” stb.

— Én nem szeretek meghalni! vágott Gábor
Pista szavaiba. — Én élni szeretek; de miért
akarjak élni, ha már halott vagyok!

— Nem értelek, te örjongsz. Érthetetlen
beszédeiddel elrémítesz!

— Elrémítelek? Nem volt szándékomban,
szólt felemelkedve Gábor az asztalról s szép fe-
kete fűrtéit félre simítá halotthalványságu hom-
lokáról.

— Kedves Gábor barátom! te nagyon beteg
vagy, de én téged meggyógyítalak.

— „A halál ellen nincs orvosság.”

— Abban tökéletesen igazad van, de még
most nem lehet arról szó. Te ép, erős, egészséges
férfi vagy, s minő betegséged volna?

— Én nem vagyok beteg, én halott vagyok!

— Ah értem! szólt Pista mosolyogva, te
mint ismeretlen városunk társadalmi életére vagy
meghalva. Nohát én gondoskodom arról, hogy

téged e betegségből kigyógyítsunk. — Te eljössz
velem a szép asszonyhoz, vidám társaságban el-
vesztett jó kedvedet vissza nyered, s a lilium
szinét arczodon a rózsza fogja helyettesíteni.

— Rosz helyen tapogatózol! én már mon-
dám nem vagyok beteg!

— Az én kedvemért eljössz Kövessy Maris-
kához, nem kell messze fáradnod, itt szemben
lakik, hálószobájának ablaka ép most nyílik ki
s az ő ápoló kezecskéi alatt oly jó karban levő
virágok közül most dugja ki szép fejét, most ide
néz szelid, kék szemével, melyeknek párjok nincs
széles e világon, szólt Pista mely hajlongásokkal
köszöntve a szép fiatal özvegyet.

Kövessy Mariska fejének egy billentésével
fogadta a hadnagy köszöntését s azután eltűnt
az ablakból.

— Ugy e ritka szép nő!

— Én nem láttam!

— Te nem láttad? Oda sem néztél. No Gábor
most már igazán nem értelek.

Majd másképp beszélj te is, ha körében
mozoghattál, ha hallhattad ezüst csengésű hangját,
ha bámulhattad azt a szép termetet, minő Venus-
nak díszére válnék; ha bele nézhettél abba a
ragyogó szempárba, melyből egy egész menny-
ország sugárzik; óh barátom akkor így kiáltasz fel:

„Hány csillagból van a szemed Mariskám,
Hogy az egész menyországgal tekintsz rám?”

Ugye pajtás holnap hozzá megyünk?

— Én nem megyek sehova!

— Borzasztó, borzasztó! Kérlek pajtás tedd
meg az én kedvemért!

— Nem tehetem!

jogosultságot, mint más ezerben, kiket pedig minden létezésre jogosít.

Míg itt járnak, elvesznek a hiu czélért versenyzők között.

Vagy elég erősek és szentelnek, hogy minden támadást hason fegyverrel torolnak vissza, a midőn aztán így — amugy csak elboldogulhatnak; — vagy pedig megijednek mindjárt, meggyőződnek arról, hogy ők a protectió korszakának csak mostoha gyermekei és önkényt térnek ki minden megpróbáltatás elől, mely bizonyára nem hagyáná őket érintetlenül.

A midőn az emberek szabadoknak kezdeték magokat érezni, önkényt hajták fejüket a járom alá, kezeikre maguk huzták a bilincseket, azt hitték csak játékról van szó.

Mily üdvtelen álom, mily kárhuzatos csalódás!

Mosolygva léptek a zsarnokság börtöneibe, mert ennek falait a bizalom fényétől nem láthatták.

De próbálták csak aztán szabadságukat visszanyerni, gyenge fejük ezer darabra törve hullott vissza a magasból.

Kár e szabadsággal kérkednünk, a midőn pedig nem vagyunk egyebek, mint a sors rabszolgái, a nagyuri kegy játéklabdája, melyet a kegyelmes passió, a szabadalmazott gazemberség hány kénye-kedve szerint ide s tova.

Beteg a társadalom, mert elveszté szabadságát!

Ki szabadnak érzi magát, ne üljön a sors szekerebe, mert ennek gyors futása elszédít, milliók buknek ki belőle és vas kerekai egész nemzedéket zuznak össze.

Az emberi szabadság, a legszentebb e földön gyalázatosan meg van becsületenítve.

Kik az egyenlőség tanait hirdetik, ők magok alázzák meg ez egyenlőséget. Tanait uralkodási vágyuk törvényeivé, kielégíthetlen ambíciójuk zsínormértékeivé tették!

Hulljon le a fátyol mindarról, mi azért lesz szerencsétlenségünk kuforrásává, hogy azt nem láthatjuk! Hulljon le a hályog azok szemeiről, kiket a túlszított elbizakodottság tett elvakultakká; térjen vissza kiki azon korlátok közé, melyeket a kellően felfogott és kiérdemelt szabadság tüzött eléje, de mindenekelőtt kísértsék meg az öngyilkosságban rejlő üdvöt azok, kik annyi öngyilkosságnak az okai, akkor kevesebb, korán sirba szállott szép tehetségről, de annál több, elismert érdemről ujságozhatunk. **Pollák Gyula.**

— Lásd becsület szavammal ígértem a szép asszonynak, hogy elviszlek hozzá. Eljősz ugy e?

— Elmegyek, szolt Gábor egy könyvben lapozva.

— De barátom ott ne ránczold ám ugy össze homlokodat, mosolyogjál, hidd el jól áll az neked.

— A halottak nem mosolyognak.

— No tudom majd új életre ébreszt a szép asszony, szolt Pista nevetve, miközben sipkáját tévé fejére. Servus pajtás! vár a legénység. Tehát holnap elmegyünk. Servus!

— Isten veled!

* * *

Gábor szobájában bágyadt világot vet a nagy petroleum lámpa a zöld ernyő alól. Gábor gondolatokba merülve asztalánál ül. Ma még halványabb, mint máskor, szemei fénytelenek. Homlokát mély redők borítják.

— Jelentem alásán hadnagy ur! szolt a belépő tiszt szolga, egy nő kíván önrel szólni.

— Velem?

— Igen önrel hadnagy ur! szolt Kövessy Mariska a ki már akkor a szobában volt.

— Hogyan nagysád? Nálam? Este? Tíz óra után? szolt meglepetve Gábor, helyel kinalván a szép hölgyet.

— Sajátságos eseménynek tarthatja, illetőleg városunk nézetei szerint rosznak tarthat, elitélhet azért, hogy én önt ily késő időben meglátogattam meglátogatom mert ön nem látogat meg engem; meglátogatom, mert az mit imént ablakomból az ön függönytelenül hagyott szobájában láttam, elegendő ok arra, hogy kisvárosi előítéletből kifolyó

Övszer a phylloxera ellen.

(Folytatás.)

Ezen organizált országos testület, a magas kormány föfelügyeleti jogának fenntartása mellett hatalmaztassék fel, a phylloxerával inficiált szőlőterületeken korlátlan működésre, esetleg kísérleti állomások szervezésére, vezetésére.

Ez lenne csekély véleményem szerint legelső helyen azon övszer, melylyel a kormány nemcsak a phylloxera, — ezen országos csapás miatt támadt közaggodalmat eloszlatná, hanem egyéb fontos sürgős teendői közepette, egy nagy gondtól megkönnyülve, üdvös működését egyéb országos fontosságú ügyeknek szentelhetné.

Igen ám! de ezt az organikus testet, melyet már régen alkotni, melyet a kormánynak már régen szervezni s melynek most már javába működni kellett volna, nem lehet hirtelen, csak ugy buborék módjára felfújni, — ehez idő kell. —

Nekünk pedig tokaj-hegyaljaiaknak egy percnyi vesztegetni való időnk sincs. Az ellenség már pusztítja hazánk szőlővirányait s mindinkább rohamosan közeledik felénk, — nekünk tennünk, munkálkodnunk kell addig is, míg a phylloxera ellen indítandó organizált országos testület hasznos működését megkezdené, tennünk kell, mint előharczosoknak, csatározóknak a csatatéren. — Csatlánczuktól ugyan sokat, valami nagyszerű manővert senki sem várhat, — milliárdnyi sereget egy csapással ugy se vághatjuk le, magunkra hagyatva eme láthatatlan ellenség pusztításainak ellen nem állhatunk, de ha csak egy szem puszkaporocskával is járulhatunk a készülődő nagy irtó hadjárat öldöklő bálteráihoz, — örömet tesszük ezt, — de önfentartási kötelességünk is tenni. Mint guerilla harcrosok ellenségünknek útját állhatjuk, nyugtalaníthatjuk előnyomulását megakadályozhatjuk.

De hát hogyan tegyük ezt?

Igen könnyen uraim tokaj-hegyaljai szőlősgazdák tisztelt bajtársak! ami szokott és kipróbált fegyvereinket, a kapával és metszőkészel.

De nem ugy ám! mint ahogy ezt Pancsován tették. Mi nem akarjuk szőlőinket a phylloxera által elébb elpusztítani s aztán a kiélt szőlőgyökereket, elhalt szőlőtöskéket, mint az elvérzett nemzeti életerőnek, jólétnak mind megannyi meredező sírfait drága pénzben kiirtatni?! Mi megfordítva akarunk cselekedni, sem a phylloxera pusztításait lerázni, sem szőlőtöskéinket kiirtatni nem akarjuk, hanem a hegyaljai szőlőket a phylloxera dulásaitól csekély véleményem szerint ugy gondolnám megóvhatóknak, ha tökéink földben levő törzsein, vagyis hegyaljai módon szólva, a töke anyján, a föld színe alatt 2--6 centiméternyi mélységre elágazó temérdek vékony gyökereket lenyessük, a tövet azoktól megtisztítjuk meg mielőtt azok a phylloxera a szőlőtöke nedvét, életerejét kiszivhatná.

Mert jól tudjuk, hogy a phylloxera milliárdnyi serege belpoklos falánksággal legelőbb is, a szőlőtökének földben elnyuló vékony gyökérszála rohanja meg s ezeken szivja a töke életnedvét, — minél több a töke anyján levő gyökérszál, annál fenyegetőbb vészszel tör annak életére a pusztító rovarsereg s mint gurmand a saftos pecsenyén, épen ugy a phylloxera a vékony gyökereken delicatessal traktálódik, erősödik s ere-

mezsólással mitse törödvé eljőjnek önhöz s mint jóakaró barátnője számot kérjek tetteiről, sajátosság magaviseletéről, ha ugy lehet nevezni szenvedéseiről, melyeknek imént akaratlanul szemtanuja levék. — Kérem hadnagy ur bocsássa le a függönyt, nehogy valaki a setédből ide beláthasson!

A megszólított lebocsájtotta a függönyt.

— Nos édes hadnagy ur mi bántja, mi bú emészti keblét?

— Ne kérdezze Nagysád ugy sem mondatom meg.

— Nohát én nem kutatom levertségének okát, azt sem mondom, viláért nem mondanám, hogy e szomorúságnak szerelmi baj a szülő oka.

— Kérem Nagysád...

— Engedje meg, hogy folytassam. — Azt kérdelem és jogosan kérdelem mért kerüli el házamat. Egyszer eljött megmutatta magát, mintegy kényeszer dolgot vélt leróvni azzal, hogy azon alkalommal először és utoljára látogatott meg. Mondja illik-e ez?

— Legyen meggyőződve Nagysád, ha valaha és valahol jól éreztem magamat (ha nálam jelen pillanatban arról szó lehet) ugy a Nagysádnál töltött percek felejtethetlenné lesznek szívem utolsó dobbanásáig.

— Azt nem hiszem, nem hihetem el, szolt hamis, édes mosollyal Mariska.

— A gyertya lángja körül repdeső lepkének boldogságát a láng adja meg, a balga kéjbe furdóve elperzseli szárnyait s a boldogság közepette leli halálát. Én boldogságom lángját Nagysád közelében feltalálhatom, de nem keresem, mert azt is tudom, hogy nekem a boldogság vetné meg boldogtalanságom gyászos sirját. Én boldog az életben nem lehetek, miért keserítsem el a bol-

jének érzetében millárd számra végvesztünkre szaporodik eme pusztító rovarszörnyeteg!

A szőlőtöke anyját kell tehát ezen vékony gyökérszálaiktól, mint a phylloxerát tápláló mindannyi emléktől megszabadítanunk.

Ha szőlőtökéinket a gyökerektől megtisztogatjuk, igen nagy emelő esik ki a phylloxera szájából, nem lesz nekik mindjárt a földszínehez közel mit szopni, szivni.

Rendes okszerű műveléshez értő szőlősgazda még akkor is, ha szőlőjét a phylloxerától nem félti, — kapáláskor, — főleg első kapa alkalmával a földet követlenül a töke körül kétáguval jó mélyen felkapáltatja, felporhanyitítja, a töke anyján levő s annak erejét elszívó haszontalan gyökereket felszaggatja, görbe késsel lenyeseti s ezáltal tökéjének nem erejét, de termőképességét is növeli.

Tisztítsuk meg tehát uraim, tisztelt hegyaljai szőlősgazdák, tökéinket a gyökerektől s ekkor nem csak szőlőinket javítjuk, hanem legnagyobb ellenségétől a phylloxerától is megóvjuk.

És ez lenne szerintem a második övszer a phylloxera ellen.

De ezen övszerre nézve azon ellenvetés tehető, hogy a phylloxera akkor, ha a töke a gyökerektől megtisztítottatik, magának a töketörzsének, a földben levő anyjának neki ront és kiszívja annak életnedvét.

Én kétlem, — ez nem megy ám neki oly könnyen, mert a tökének földben levő törzse, vagyis anyja, izmos néha karnyi vastagságra hizik nem is mindjárt a földszínen, hanem a földben 40—80 centiméternyi mélyen, nedves, nyirkos talajban felszenek életnedv szervei, erős vastag háncskéreg által védvők, e vastag erős háncskéreg át a phylloxera táplálékhoz könnyen nem juthat, mert hogy a töke anyjának belső élet-szerveit megtámadhassa, be kell neki előbb a föld nedves, nyirkos mélyebb rétegébe hatolni, az ilyen marchroute pedig már egy kissé hosszabb, fárasztóbb neki s ha mégis oda érne, a nedves, nyirkos földben a vastag kérgen át nehezebb lesz jól táplálkozni, mint a vékony szálygyökereken, ereje a soványabb koszt mellett elgyengül, elbetegesedik, elhal, nem szaporodik

Ellenvetés tehető továbbá: hogy kapálás közben nyésés által a töke törzsének csak felső vékonygyökerei tisztítottatik le; de a föld mélyébe vízszintesen fekvő anyatörzsen levő vékony szálygyökereken a phylloxera kiszivhatja a szőlőtöke életerejét.

Igaz, — de ennek is lehet van is övszere, tudniillik a döntés, vagyis hegyaljai nyelven szólva: a homlitás és a szőlőtöke homlitás alkalmával oly okszerű előkészítése, hogy abban a phylloxera állandó tanyát ne üthessen, ott ne fészkelhessen, — erre pedig a hegyaljai szőlősgazdának a szüret utáni őszi időszak és jövő tavasz, midőn igen sok homlitni valója lehet s ha a szőlővessző el nem romlik, — lesz is, — kedvező alkalmat fog szolgáltatni, — csak pénz legyen hozzá.

A homlitást azonban igen okszerűen, szakértelemmel, nagy vigyázattal kell tennünk.

(Folyt. köv.)

dogsággal utolsó perczeimet, midőn arám...

— Arája van? kérde megdöbbenve a nő.

— Igen, van arám! Arám a rideg sir. Megvan az már ásva s tárt karokkal vár reám, hogy hideg keblére öleljen völegényét. Abból az ölelő karokból ki nem szabadít semmisem.

— Beszédét nem értem. De kérdelem nem mentené önt meg semmi, nem adna neu varázsolna önnek egy szebb életet ez a szó: én téged szeretlek!

— Nagysád! az istenre kérem ne folytassa!

— Gábor én szeretlek szívem összes szerelmével, te nélküléd nem élhetek...

— Nagysád!... Anygal!... Mariskám! szolt Gábor Mariskát keblére ölelve, — hiszen én is szeretlek, szeretlek azon percz óta, mióta megláttalak...

Az ajtón kopogás hallatszott. Gábor az ajtóhoz ment, legénye egy levélkét adott át neki.

Gábor lefejté a boritékot, abból egy névjegy nagyságu, fekete szegélyzetű papirt vett ki, rajta ezen szavak állottak?

HEVESI GÁBOR

Honvédhadnagy

Meghalt 18. aug. 12.

Gábor egy karosszékre rogyott. Mariska ijedten ment hozzá — Mi baja édes Gábor?

— Semmi, semmi! Ma augusztus 12-ike van?

— Igen.

Király

évfordulóját ülte meg. Az kivilágítottattak az e előkelőségek főispán disze voltak hivata

Horváth

mult számáb mellé keresz van mi reme lyen kívül va bizonyosnak denekelőtt másod sorb szervezetére sánál üdvös

Hymen

lebbi napok megyei birt Annát.

Filloks

mában dr. uyanazon ban is talá Kornél főor zombori sz s a tályai i sem sikerül a közelebbi bori hegyek importált

Zureic

képész ki eszközölt it tekintetében mindig kiáll hirdetése sz

Dálnok

egyik jeles — mely ke John Pote, Gergely ált tékát válas a darab u elismerésen tömegesen

Sárosp

taki állami magyarnyel jelent meg Sárosmegye 10, Abaujm osztattak: sodik csop póttanfolyar rendszeren lá gyakorlatol jesítették. látogatta tartó szorg után Dóku renceslétette intézetet, a tanítók véve, eleg időzött. T

K

tőre, még vége boldo mindenek beszédét lobog és a jer keblen Igy! és n isten veled

— C

— N

átkisér. — melyeket szép nő nyekkel s ján kialto

— Y

voltak.

Es

két percz

A n

dördülés

Gáb

Mar

midőn a

nöztetve

ajtót, ott

pár percz

Eszmélet

bujának

— Y

A

tünt Gáb

Különfélék.

Király ö felsége születés napjának 50-ik évfordulóját városunk is méltó ünnepélyességgel ülte meg. Az ünnepélyt megelőző estvén a város kivilágított, másnap pedig isteniszteletek tartottak az egyházakban, a polgári és katonai előkelőségek részvételével. Ez alkalommal a főispán díszbédet is adott, melyre mintegy 80-an voltak hivatalosak.

Horváth Béla fiatal jogász, ki mint lapunk mult számában jeleztük, amerikai párbaj folytán mellét keresztül lötte s a kinek életéhez ugyszólván mi reményt sem kötöttünk, egészen veszélyen kívül van ugyanígy, hogy életben maradása bizonyosnak vehető. E szerencsés körülmény mindenekelőtt gyógykezelő orvosa szakismeretére másod sorban pedig a sebesült ifju egészséges szervezetre vall, mely a koros állapot lefolyásánál üdvös reakciót hozott létre.

Hymen. Nyeviczkey Pál gazdatiszt a közlebbi napokban jegyezte el Oroszy Tamás ungmegyei birtokos szép és szeretetreméltó leányát Annát.

Fillokszera. A „Pesti Napló” közlebbi számában dr. Rik Gusztáv m. biztos megczáfolja ugyanazon lap korábbi híré, mely szerint Tokajban is találtak volna fillokszert. Dr. Chyzer Kornél főorvos és m. biztos a tállyai, mádi és zombori szőlőhegyek vizsgálatát már befejezte s a tállyai ismert eseten kívül az utóbbi helyütt sem sikerült felfedeznie a veszélyes rovar, holott a közlebbi évek alatt, egész Hegyalján a zombori hegyek azok, hova legtöbb külföldi vesszők importáltak.

Zureich Károly, ismert nevű miskolczi fényképész. ki az elmúlt évben is több felvételt eszközölt itt s a kinek képei tisztaság és hűség tekintetében a fővárosi hásonnemű termékekkel mindig kiállják a versenyt, lapunk mai számának hirdetése szerint közlebb körünkbe érkezik.

Dálnoky Kárpát, Kreicsányi szintársulatának egyik jeles és fáradhatlan tagja jutalomjátékául, — mely kedden, e hó 24-én fog megtartatni — John Pote, „Pry Pál” című, angolból Csiky Gergely által fordított 5 felvonásos kitudó vigjátékát választotta. Reméljük: a t. közönség úgy a darab újdonsága, mint a jutalmazandó iránti elismerésének kifejezése czéljából az előadásban tömegesen jelenend meg.

Sárospatakról írják lapunknak: A sárospataki állami tanítóképzőben rendezett hat heti magyarnyelvi póttanfolyamra összesen 106 tanító jelent meg, még pedig: Zemplénmegyéből 52, Sárosmegyéből 30, Beregből 11, Ungmegyéből 10, Abaujmegyéből 3. A tanítók két csoportra osztottak: az első csoportra (kezdők) 62, a második csoportra (haladók) 44 tanító jutott. A póttanfolyam jul. 12-én nyílt meg. A tanítók rendszeren látogatták az előadásokat és a feladott gyakorlatokat tőlök kitelhető szorgalommal teljesítették. Nemes Lajos tanfelügyelő ur két ízben látogatta meg a póttanfolyamot, a tanítókat kitudó szorgalomra serkentvén. E hó 16-án délután Dókus József főispán ur ő méltósága szerencsételte a tanfelügyelő ur kíséretében az intézetet, személyesen gyözödvé meg, miszerint a tanítók az időt és előképzettségek tekintetében vége, eléget tettek. Minden csoportnál egy óráig időzött. Távozáskor egy lelkes beszédben a tani-

— Köszönöm. Most háromnegyed tizenkettőre, még egy negyedóra és vége a mai napnak, vége boldogságonnak, vége szenvedéseimnek, vége mindennek. Fölkelt helyéről s lázasan folytatá beszédét — a láng kihálóban, még egyszer fellobog és aztán vége, vége mindennek. Mariskám jer keblemre add első és utolsó csókodat... Igy! és most eredj haza. Isten veled, örökre isten veled!

— Gábor én félek. Kisérj el hazáig.

— Nem tehetem. Legényem künn van, az átkisér. — Ha otthon vagy olvasd el ez iratokat, melyeket most neked átadok. Aztán elmerült a szép nő nézésébe. Szemei lassan megletek könynyekkel s a keserű fájdalom és kétségbeesés hangján kiáltotta: „Mariska!”

— Édes Gábor! És megint egymás karjaiba voltak.

Es most eredj, eredj, szólt izgatottan Gábor két perc múlva tizenkettőt üt az óra.

A nő eltávozott. Pár másodperczre hatalmas dördülés hallatszott.

Gábor szíven lötte magát.

Mariska még künn sem volt az udvaron, midőn a lövést hallotta, kinos előzértől ösztönözve szaladt vissza, ijedten szakítá fel az ajtót, ott látta vérében feküdni azt, kit ő azelőtt pár perczel szive szerelmével ajándékozott meg. Észméletlenül borult a kedves halottra. Tengernyi bujának leírásába nem fogok.

* * *

A mint a Mariskának átadott levelekből ki-tűnt Gábor amerikai párbajnak esett áldozatul.

tókat az édes hazairánti szeretetre és a magyarnyelv tanítása körüli buzgalomra serkentette, mit a tanítók viharos éljenzéssel fogadtak. Aug. 21-én tartatnak a tanfelügyelő ur jelenlétében a póttanfolyamot berekesztő vizsgák.

A budapesti állami középipartanoda Az új iskolai év közeledtével felhívjuk olvasóink s általában a szülők és gyámok figyelmét a budapesti állami középipartanodára. Ez intézetnek az a czélja, hogy benne építómesterek, pallérok s a különböző gyáripáragak számára magasabb képzettségű művezetők és oly iparosok neveltesse, akik önálló műhelyeket, kisebb gyárakat alapítani, vezetni tudnak. Az új iskolai évben ez intézetnek négy szakosztálya u. m. az építészeti, gépészeti, vegyészeti és fém-vasipari nyílik meg s a gyakorlati oktatás czéljára szerkovács-, géplakatos-és minta asztalos-műhely, a vegyészeti és fém-vasipar számára pedig nagyobb laboratorimuk rendeztetnek be. Az intézetbe rendes tanulókul felvétetnek azok: a) kik a gymnasium, polgári vagy reáliskola négy alsó osztályát jó sikerrel bevégezték, b) iparos segédek és mindazok, akik kellő készségeket felvételi vizsgálat után bizonyítják. A tanfolyam 3 évre terjed; a tanítás díjmentes. A beiratások szeptemberhó 1-ső napjától 15-ig tartanak, az előadások 15-én kezdetnek meg. Az intézet helyisége Budapest VIII. ker. Bodzafa-utca 28. sz. a. Az igazgatóság megkeresésre mindenkinek szolgál bővebb felvilágosítással s gondoskodott arról, hogy a vidékről jövő tanulók az intézet épületében és annak szomszédságában jutányos szállást és ellátást találjanak. Figyelmeztetjük különösen azon érdekelt szülöket és gyámokat, akik esetleg a fővárosba utaznak, ne mulassák el ez intézetet megismerléni és iránta személyesen tájékozást szerezni. Nagyon itt van az idő, hogy a magyar ifjuság nagy része a tudományos és hivatalnoki pályáról — ahol már annyit elzúllott s ahol a proletáriátus mindnagyobb mérvet ölt — a productiv munka, az ipar realisabb körébe tereltesse.

Prámer Alajos sátoralja-ujhelyi közszeretben álló plébános, zemplénmegyei főesperes és szentszéki ülnök beiktatási ünnepélye holnap vagyis 23-án reggeli 10 órakor fog az itteni rom. kath. templomban megtartatni. Ez alkalommal nagyszerű ebédet is ad az ünnepelt a megyeház termeiben, melyen a helybeli és vidékiek közül körülbelül 250-en vesznek részt.

A petróleum-lámpák robbanását egy német természettudós hosszabb kísérletek után annak tulajdonítja, hogy a bél nem mindig tölti ki teljesen a bétokot s hogy a bél s tokja közti részen a petróleum gáza érintkezésbe jut a lánggal. E tapasztalati tényből kiindulva azt az egyszerű szabályt vonja le: gondoskodjunk elég vastag és széles bérlél, mely a bétokot teljesen elzárja s akkor a robbanás egyik fő oka megszűnik. A kerek lángzóval bíró lámpáknál legalább arra kell figyelni, hogy a bél tokját felső végén teljes köralakkal betöltsék. Olyan lámpát, melynél ez nincs meg, nem kell meggyújtani. S végre a lámpákat ne oltssuk el lecsavarás által, hanem fujjuk el a lángot, vagy mi jobb, fojtsuk el.

Értesítés. A s.-a. ujhelyi ref. egyház úgy fi-, mint leányiskoláját újlag rendezvén be, nevezetesen; két tanteremben, két tanító fogja vezetni a fi- és ugyancsak két női tanító a leányiskolát, melynek udvara is teljesen elkülönítették, — ezen iskolákba a beírások szeptember 1-én veszik kezdetüket s az iskolai év ünnepélyes isteni tisztelettel sept. 5-ik napján fog megnyitvatni. — A beiratás az iskolai szék elnökénél a lelkesi hivatalban történik. — A szokott köztandíjak ott fizetendők le. A leányiskola nőveldei osztályaiban a tandíjak azonban Vágó Gyuláné Fabsich Leopoldin okleveles tanítónőnél lesznek fizetendők, még pedig: az elemi első osztályban egy évre 20 frt, a felsőbb osztályokban egy évre 30 frt, — mely díjjakért a németnyelv és női kézimunkák is taníttatnak. A díjjak félévi részletekben előlegesen fizetendők. Zongora-tanítás naponként 1/2 órával, egy óra 5 frt, naponként egy órával 10 frt. Franczanyelv tanítás a körülmények szerint. Fejes István, lelkes, isk. széki elnök.

A s.-a. ujhelyi rk. nagygyimnásiumba való beiratások az 1880/81-ik tanévre folyó hó 29, 30, és 31-én eszközöltetnek. Ezentul csak azok iratnak be, kik alapos okokkal indokolhatják késedelmüket. S.-a.-Ujhely, 1880. aug. 17-én. Az igazgatóság.

Az ungvári g. sz. k. pap-árvalányintézetben a következő 1880/81. iskolai évre a nyilvános tanulók szabályszerű fölvétele f. é. sept. 15. és következő napjain délelőtt 9—12, délután pedig 3—5 óráig az intézetben lévő igazgatói irodában fog eszközöltetni, a mult 1879/80. iskolai évről kiadott „Értésítő” XIII. fejezetében kiirt fölvételi föltételek alapján. — Ungvár, 1880. aug. 18.

A m. o. kárpátgyelet beszkidalji osztálya választmányának körözvénye.

I.

A rendes évi közgyűlés f. évi szeptemberhó 8-án d. e. 10 órakor Homonnán tartatik meg.

A t. cz. egyleti tagok arra kéretnek, hogy minél számosabban sziveskedjenek megjelenni.

A közgyűlés napirendje:

1. Elnöki jelentés. 2. A Runa tállyára vezető löösvény kiépítését tárgyaló felülvizsgálati jegyzőkönyv bemutatása. 3. Az évi számadásnak megvizsgálás czéljából leendő betérjesztése. 4. Az ügyviteli szabályzat átvizsgálása esetleg új alapszabályok megállapítása. 5. Tisztújítás. 6. A jövő évi közgyűlés helyének megállapítása.

II.

A m. évi közgyűlés határozata értelmében közvetlenül az ülés után előadása s megvitatása a következő ügyeknek:

1. Valjon a Beszkidek vidékén van-e életképes házi iparág? s ha van, mikép lenne az fejlesztendő?

2. Mi módon lehetne a Beszkidek környékén lévő fürdők felvirágoztatását előmozdítani? s mit tehet ezek érdekében az egylet?

3. A homonnai műfaragó iskola kiállításának megtekintése.

III.

A közgyűlés a „Szirtalja” vendéglőben fog megtartatni, ugyanott lesz a társas ebéd is d. u. 1 órakor, ide az indulás a városból 8-án reggel 9 órakor fog megtörténni. — A társas ebédén részt venni kívánók fölkéretnek: hogy ebbeli szándékukat f. é. augusztushó végéig egy forint melletlése mellett a rendező bizottság elnökének tekintetes Ujfalussy Mihály járási szolgabíró urnak bejelenteni sziveskedjenek.

A szeptemberhó 7-én megérkező vendégeket a homonnai indóházban a rendező bizottság kiküldöttei fogják várni és elhelyezésükről gondoskodni. — Ugyanazon nap esti 7—8 óra között a Casinó helyiség esetleg a „Dudás” című vendéglő éttermében ismerkedési estély fog tartatni.

IV.

F. évi szeptemberhó 9-én s következő napjain kirándulás a „szinnai köhöz” a „Tenger szemhez” és innen a szobranci fürdőbe. — Útközben a czirokabélai fűrészgár és a tömören hajlított bükkfa léczeket feldolgozó butor-műhely megismerlése. Ungvárt, 1880 julius 28.

A választmány.

Szinház.

E rovatban a heti előadásokról időről-időre meg fogunk emlékezni, A mennyire lapunk tere enged, némely darabokról bővebb ismertetést is adandunk; semmiesetre sem hallgatjuk el az érdemeket, de másrészt a hiányokra is rámutatunk, mert ez kötelességünk, mind a zintársullal, mind a nagy közönséggel szemben.

Szombaton a „Cornevillei harangok” telt ház előtt, Serpolette szerepében Kreicsányi Sarolta kitündő alakításával. A kisasszony nem nagy terjedelmű, de iskolázott hangjával, eleven játékával sok tapsokra ragadta a közönséget. Kiss Mihályt nem sorozhatjuk a nagyobb tehetségek közé; hangja meglehetősen kis terjedelmű s alig van azon a niveau, a mire azt mondják, hogy „bariton”, — játéka is sok kívánni valót hagy hátra; mindamellett a társulat egyik jobb tagjának mondhatjuk s ilyen kis szinpadon, mint a mienk, kielégítheti az igényeket. Breznay és Dálnoky mulatságos alakok voltak; különben is mind ketten értik az alakítás mesterségét. Molnár Erzsébet (Germaine) eleven kis jószág volt, — azonban duettje Péntekkel az első felvonásban csak hűl talált kiütni. Különben az előadás általában jól sikerült s még jobban sikerült volna, ha a kar, úgy a maskulin mint a feminini generis — erősebb.

Vasárnap a „Sárga csikó”. Jó előadás.

Kedden „Ferréol”, Sardou jeles színműve. Kificzamodott izlésű korunkban mindinkább kénytelenek vagyunk azon meggyözödségre jutni, hogy a dráma messze háttérbe szorul még a legszeleburdibb operette mellett is. Ezen állításunk a „Ferréol” előadásakor is igazolva lett, mert azt csak igen kis közönség nézte végig, bár ennek meglehet az „illuminatio” is volt oka. Mi részünkről azt tartjuk, hogy a dráma az, a mi a színészt próbára teszi s a tehetség kétségtelesen ilyenkor érvényesítheti magát. Lászlóffy (Ferréol) forrongó tehetség, kinek sok tanulmányra s igyekezetre van szüksége, hogy játéka teljesen élvezhető legyen és ez annál-inkább ajánlatos, mert a „Ferréol” előadásánál meggyözödtünk arról, hogy meg van benne a tehetség magva, csak fejleszteni kell azt. Lénárdné (Roberte) régi ösmerős hangzású név a vidéki színészetnél, ki tehetségével nem verdesi ugyan az eget s megjelenése nem ver nagy hullámokat: mindamellett érzelmes játéka (mely ugyan ez alkalommal érzelmesebb is lehetett) rokonszenves alakja s előadása minden alkalommal meg fogják szerezni számára az elismerést. Dálnokyban (De Boismartel) ma is megleltük a gondolkozó s hivatásának élő igyekvő színészt. Kreicsányi (Marfial) kezében nehéz szerep volt, melyet, habár általánosságban jól vitt is keresztül, nehezebb momentumoknál erejét hanyatlani láttuk. Dálnokyné, Breznay csináltak szerepből annyit, a mennyit lehetett. Kissné (Theresé) igyekezettel játszott s habár

játéka kezdetleges is, nem tagadhattunk meg attól némi melegséget. Kiss Mihály kriminalis (Perissol) volt, ezzel mindent megmondunk. Az egész előadást a jobbak közé számíthatjuk.

Szerdán „János és János” izetlenség, telve drasztikummal. Szerzőjétől azonban a színmű-iroi ügyességet nem tagadhatni meg.

o. Csötörtökön a „Herczegasszony” Offenbach e satyrikus vig operettje, — mely alap gondolatában a Szép Helenával sokban találkozik — került színre és pedig e deszkákon először. A közönség nagy részének ítélete e darab fölött nem ütött ki kedvezőn s esetben „komédiának” tekintette azt. Pedig nem úgy van. — Az operettek többnyire parodikus természetűek s mint ilyenek, nagyon természetesen rítkó színezettel bírnak, melyek valódi jellemek festésénél nem jöhetnek alkalmazásba. A tulhajtásnak azonban itt is megvannak a maga határai s egészen a színésztől függ e korlátok között maradni, vagy a „Karzat” s a gyermek csoport tapsai és kacajáért átlépni rajta. Ily tulzással e darab több jelenetében találkozunk, melynek kedvezőtlen hatása aztán az egész mű fölötti bírálatot is befolyásolta. Eltekintve ez ugrádozási és egyéb tulzásoktól az előadás összevágólag folyt le. A darab fénypontja ezuttal is (Marietta) Krecsányi Sarolta játéka volt, telve kedély és elelenséggel. Kellemes, jól iskolázott hangját gyönyörrel hallgatta a szép számú közönség s többször zajosan megtapsolá. Krecsányiné gyönyörű kis Fortunato volt s egy cseppet sem csodálkozunk rajta, hogy a „herczegasszony” előnyt adott neki a modoros herczeg, Alfonso fölött, kit Kiss Mihály igazán ügyesen személyesített. A korcsmárost Lászlóffy

e sokoldalú, jeles fiatal színész személyesítette, midőn elismerjük tehetségét, egyuttal jó akaratot is figyelmeztetünk arra: hogy tartozkodjék a tulzásoktól; tud ő nevetetni vég nélküli ugrádozások nélkül is. Molnár Erzsébetnek ezuttal jelentéktelen kis szerepe volt, de e kis szerepében is szívesen láttuk őt vonzó alakja és helyes játékáért.

o. E hét játékkrendje a pénteken előadott „Leány bolondja”-val vált még érdekesebbé, mely szintén ujdonság volt az ujhelyiek előtt. A mely szintén darabban annak idejében sokat foglalkozott; felsorolá előnyeit hibái és hiányaival, ennél fogva mi feleslegesnek tartanók részünkről abba ismételtelen bocsátkozni. Hogy a darabnak meseje nincs, hogy nyelvezete közönséges és sok helyütt pórias s hogy a magyar nép erkölcsi oldalait nem valami kedvező világításba mutatja be: mindezekről meggyőződünk, de e hibák mellett még is a mondandók vagyunk, hogy szerzőben határozott tehetség van s a „száz aranyos” buzdítás nem esett egészen porba s idővel még egészséges és jó ízű gyümölcsöket teremhet a hazai színműro dalomnak. A mi az előadást illeti, az mindenesetre a jobbak közé tartozik s a lelke Krecsányiné volt. Mi közelebb láttuk e darabot a budapesti népszínházban, de határozottan mondhatjuk: hogy Krecsányiné „Kati”-ja méltán versenyezhet az ottanival, kivéve az énekrészeket, melyek gyenge hangja miatt játéknak öszhatását nem fokozhatták. Kiss Mihály, mint Turi Gergely egészséges népies alak volt, bár helylyel-közzel egészen betyáros vonásokat vegyített alakításába, ami e szerepnél sehogy sem dukál. Breznay (Szücs György) s neje Dálnokyné mint mindig úgy most is jelesül játszottak. Lászlóffy (Krimszky gépész)

ezuttal is beigazolta alakítási képességét. Péntek (Barna Imre) úgy látszik paraszt legényeket sokkal jobban ad mint spanyol grófokat, tehát van előnyös oldala. Kukmezey Vilmát (Szücs Juliska) ma a szokottnál nagyobb szerepben láttuk s mondhatjuk, hogy a látottak után van jogunk reményt kötni jövőjéhez. Közönség ez alkalommal is megtölté a különben kissé szükre szabott színhört. A színlepon, bizonyára csak tévedésből állt, hogy a darab Tokaj vidékén játszik, mert a vi-selet és dialektusból éppen nem tűnt ki az. Megjegyezzük még továbbá, (szólva Kiss Mihálynak) hogy magyar paraszt, még kevésbé jómódu sem szokta pipáját az inggallér megé dugni. Ez egészen tót pipaelhelyezési stylus, mert magyar ember azt vagy kalapja vagy csizmaszárához szokta illeszteni.

Az eddigi reportoire mutatja, hogy Krecsányi folyvást újabb és újabb darabokat hoz színre; az előadások többnyire sikerültek: ezek oly előnyök, melyek méltán számíthatnak pártolásra s ezt a derék igazgató társulata meg is érdemli.

A színhör berendezésére nézve azonban egy kis észrevételünk van. A földszint — úgy találjuk, hogy igen szükre van szabva és ez sokakat visszariaszt. Mi czélszerűbbnek tartanánk egy pár hátsó padot kidobni, — csak ezeknek hijjával teljék meg a többi pad!.. akkor se lesz — hiba!

Felelős szerkesztő és kiadó laptulajdonos
BORÚTHELEMÉR.

H I R D E T É S E K.

Kalap raktár

É r d e k e s

Sátoralja-Ujhely és a megye uri közönségeire!

Van szerensém tisztelettel köztudomásra hozni: miszerint

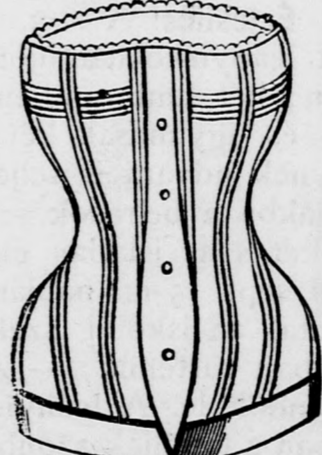
uri- és női-, valamint vászonüzletem
a „Vadászkürt” szálloda helyiségében

márcziushó óta fenáll s az alábbi cikkekkel a lehető legdusabban el van látva. Beszerzési forrásaimnál fogva azon helyzetben vagyok, miszerint a rendes árakon alól 10% engedménnyel szolgálhatom ki t. látogatóimat.

Üzletemben rakktron vannak:

Mindenféle mosó cretonok	méterje 28 kr. kezdve 50 krig.
Legjobb Schrollféle chifonok	22 „ 60 „
Mosó oxfordok	25 „ 42 „
Pamut gyócsok	18 „ 32 „
Nankinok, sárga, fehér, piros	26 „ 60 „
Czérna és szileziai vásznak 1/4 s 30 rőfös	6 frttól 14 frtig.
Ugyanezek 3/4 és 30 rőfös	7 „ 15 ft 50 kr.
Rumburgi csakis Eduárd Richterféle 54 rőfös	23 frt kezdve 80 frtig.
Azokivül rumburgi 8 és 9/4 vásznak minden árban kaphatók. Továbbá legjobb creasz, irlandi, hollandi vásznak különféle árban, ágymű kanavászok 30 és 35 rőfösök, ágybetétek és paplanok minden árban, fehér és szines asztalneműek 1/4 kezdve 6 rőfösök, vagy pedig 6 személytől kezdve 24 személyig.	

Mindenféle fehér és szines rumburgi zsebkendők, téli kendők 1/4-től kezdve minden nagyságban, ugymint mindenféle szimpla és dupla barhétok, mindenféle szines és fehér ingek, labravalók is, hölgyek számára szintén kaphatók; mindenféle esernyők, kalap raktár, gallérok, kézelők, nagy raktár szőnyegekben, sétatobotok, inggombok szivar s pénztárcák és többféle apróságokban.

E megnevezett árakon kívül üzletem még más nagyszámú cikkekkel is, — melyek e hirdetés keretében időnkint seasonszerűleg fognak közöltetni — gazdagon el van látva és bátorodom ezt a nagyérdemű közönségnek megegyezően becses figyelmébe ajánlani, megjegyezvén: hogy árucikkeimmel S.-a.-Ujhelyben első lenni óhajtok s hogy ebbeli törekvésem nem üres reklám, azt hiszem, eddigi igen tisztelt vevőim minden hízegés nélkül bizonyíthatják.

Illő tisztelettel

KELLER ANDOR.

Előleges fényképészeti jelentés.

Van szerencsém a nagyérdemű közönségnek becses tudomására hozni, hogy közelébb ismét Ujhelybe jövök és 14 napig fogok itt működni.

Ennélfogva tisztelettel felhívom a n. é. közönséget, hogy mindazok, kik igazi művészeti kiviteli fényképeket ohajtának, szerencsétlenségem ezen rövid idő alatt becses látogatásukkal.

Műtermemben készülnek művészeti kiviteli fényképek, vizitkártya nagyságtól életnagyságig, ugy szinezve is, nagyítások és másolatok mindenféle képek után, épületek, tájképek ugyszinte a műértvényes Chromo-fényképek (szinezett üvegképek) és árnyképek, melyeket oly sikerrel itt még egy fényképész sem készített.

Kérem tehát üzletemet fel nem cserélni a számosan utazó fényképészekével, annál is inkább, hogy minden kép jóságáról, tiszta kidolgozás és élethű hasonlatosságáról, kezeskedem, és olyan kép, mely nem sikerült, ki nem adatik, minden igyekezetem pedig oda irányul, hogy az eddigi szerzett jó hírnevem tovább is fentartsam.

Kis gyermekek is a legsikerültebben vétetnek le. Nagyobb csoport-képekért: egyletek és iskolák számára lehető jutányos árt számítok.

Felvételek a legborultabb időben is a legnagyobb sikerrel reggeli 8 órától esti 6 óráig eszközöltetnek.

S. a.-Ujhely, 1880. augusztushóban.

Teljes tisztelettel

Zureich Károly, fényképész
Budapest és Miskolczról.

Stéka Antal kassai tan. szándékozik egy magyar kis fiút a jövő tanévre teljes ellátásra elfogadni; alkalma leend a németnyelv elsajátítására, nemkülönben a zongorajátékban való tovább képzésére.

Kassa, Kovácsutcza 59. sz.

Makkeladási hirdetmény.

Néhai Brezenheim Ferdinánd örökösei tulajdonát képező — és S.-a.-Ujhely városa határában az ugynevezett „L o n g” erdőben levő idei tölgymakk termés folyó évi szeptember 5-én d. e. 10 órakor S.-a.-Ujhelyben előírt lakásán árverésen eladatni fog.

Miről venni szándékozik azzal értesíttetnek, hogy bánatpénzül 500 forint lesz leteendő és hogy az árverési feltételek alólírtán megtekinthetők. S.-a.-Ujhely, 1880. évi aug. 19-én.

Bydeskúthy Sándor,
uradalmi igazgató.

Hirdetmény.

Szentléleki Gyula hagyatékához tartozó nagy- és kis-ráskai málczai, petriki birtok 308 hold 1881. január 1-től kezdve őszi vetéssel hat évre haszonbérbe adandó; közelebbi alulírottán Kassán megteudható.

1-3

Korányi Károly.

Pályázati hirdetmény.

S.-a.-Ujhely város képviselőtestülete általegy — 600 forint évi fizetéssel ellátott segédjegyzői s azzal egybekötött adóvégrehajtói állomásra pályázat nyitattik; minnek következtében a pályázni kívánók jegyzői oklevéllel — kellőleg felszerelt kérvényeiket e folyó évi augusztushó 28. napjáig a városi hatósághoz nyujtsák be.

Kelt S.-a.-Ujhelyt, 1880. aug. 15.

Csákó Imre,
h. bíró,

Csengery József,
városi jegyző.

ELŐZET
Egész évre
Félévre
Negyedévre
Bérmentesen
ismert kezé
Készítők
Egyes szá
A nyitásban
mond sor

S-
A kisb
zete legköz
ki, melyből
nek is megk
Ez érte
működését
rülirja benn
Ha e f
s megmérle
tunk: hogy
a betegség
dig tönkre
ugyan vele
döfést.
Nem c
e helyütt
köre nem e
zünk belől
kintre me
fogásunk h
Nézzü
szórol-szór
„Azor
magyarors
zetén olcs
hessen.“
„Köld
„Köld
táblázás
E két
elég arra,
rint a felté
a pénzkere
csönvevő
fizetett ta
börzianere
E kö
felségesen
géhez.
A zál
kongó pér
megy kere
számokkal
ugyancsak
kamatu ké
bony jelle
szabásána
kölcsonól
A ma
elvéből fo
dás műve
hasonnem
elvtől ige
volna szal
magyar k
bajával va
— ha azt
sen vissza
bé-kevési
dás bajáv
tokról sz
való betá
tálásával
nagy fára
időveszte
Ezek
volna az
közvetítés
még pedi
gyobb ért
nak érték